

Appel iværksat den 12. oktober 2022 af Luís Miguel Novais til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 2. august 2022 i sag T-376/22, Novais mod Portugal

(Sag C-637/22 P)

(2023/C 205/24)

Processprog: portugisisk

Parter

Appellant: Luís Miguel Novais (ved advogados Á. Oliveira og C. Almeida Lopes)

Den anden part i appelsagen: Den Portugisiske Republik

Ved kendelse af 20. april 2023 har Domstolen (Sjette Afdeling) besluttet, at appellen forkastes som åbenbart ugrundet, og at Luís Miguel Novais bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 7. februar 2023 — Streaming Services Srl — under konkurs, ved kuratoren Cabinet Individual de Insolvență »Mihai Florea« mod Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor og Administrația Județeană a Finanțelor Publice Călărași

(Sag C-69/23, Streaming Services)

(2023/C 205/25)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Streaming Services Srl — under konkurs, ved kuratoren Cabinet Individual de Insolvență »Mihai Florea«

Sagsøgte: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor og Administrația Județeană a Finanțelor Publice Călărași

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Med henblik på en ensartet fortolkning og anvendelse af [EU-retten], udgør levering af digitalt indhold som det i hovedsagen omhandlede, bestående i interaktive sessioner af erotisk karakter, der filmes og sendes live elektronisk/via internettet, som leveres af en afgiftspligtig person i en EU-medlemsstat (P1, videochat-studie) til en anden afgiftspligtig person i en anden EU-medlemsstat (P2, live onlinestreaming-plattform), da en levering af tjenesteydelser inden for Fællesskabet, som er omfattet af hovedreglen i artikel 44 i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momsdirektivet), eller en ydelse, der har til formål at give adgang til et underholdningsarrangement som omhandlet i momsdirektivets artikel 53?
- 2) I forbindelse med fortolkning og anvendelse af artikel 53 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momsdirektivet) og artikel 32, stk. 1, i Rådets gennemførelsesforordning (EU)⁽²⁾ nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af momsdirektivet, på hvilket sted kan det da antages, at disse arrangementer rent faktisk finder sted, i tilfælde af aktiviteter bestående i interaktive sessioner af erotisk karakter, der filmes og sendes live elektronisk/via internettet (karakteristiske for videochat-virksomhed), som de af hovedsagen omfattede, såfremt
 - a) den fysiske person (modellen) og videochat-studiet,
 - b) livestreaming-plattformen og
 - c) den fysiske person, som betaler et gebyr for at opnå adgang til disse livestreaming-ydelser (den endelige kunde)

befinder sig i forskellige medlemsstater/tredjelande?

- 3) Afhængigt af besvarelsen af de første to spørgsmål, i hvilken af de tre EU-medlemsstater skal merværdiafgiften på leveringen af tjenesteydelser da henholdsvis angives og indbetales?
- 4) Er momsdirektivet og princippet om forbud mod dobbeltbeskatning til hinder for en national afgiftsordning som den, der følger af artikel 307 i legea nr. 227/2015 (lov nr. 227/2015), som medfører følgende:
- A) De nationale skatte- og afgiftsmyndigheder i tjenesteyderens stat kan kvalificere grænseoverskridende tjenesteydelser leveret af en afgiftspligtig person i en EU-medlemsstat (P1 — videochat-studie), bestående i levering (overdragelse) af digitalt indhold som det i hovedsagen omhandlede til en afgiftspligtig person i en anden medlemsstat (P2) via en live onlinestreaming-plattform i en anden stat (P3), som ydelser, der har til formål at give adgang til et underholdningsarrangement som omhandlet i momsdirektivets artikel 53, med den konsekvens, at momsen på disse tjenesteydelser skal opkræves i og indbetales til statskassen i den stat, hvor tjenesteyderen har sit hjemsted, mens skatte- og afgiftsmyndighederne i den stat, hvor modtageren af tjenesteydelserne er etableret (P2) på et tidligere tidspunkt ved en afgiftsretlig forvaltningsakt, som er blevet endelig, fordi den ikke er blevet anfægtet ad rettens vej, har kvalificeret de samme tjenesteydelser som leveringer af tjenesteydelser inden for Fællesskabet, som er omfattet af hovedreglen i momsdirektivets artikel 44. Må skatte- og afgiftsmyndighederne i en stat, som efterfølgende behandler en sag eller træffer foranstaltninger af egen drift, foretage en anden retlig kvalifikation af grænseoverskridende tjenesteydelser, som er genstand for afgiftsmæssig undersøgelse i denne stat, end den retlige kvalifikation, som er blevet foretaget ved en afgiftsretlig forvaltningsakt, som er blevet endelig, fordi den ikke er blevet anfægtet ad rettens vej, af skatte- og afgiftsmyndighederne i en anden stat, som oprindeligt har behandlet en sag eller truffet foranstaltninger af egen drift, hvilket medfører dobbelt påligning af moms, eller er de skatte- og afgiftsmyndigheder, som efterfølgende behandler en sag eller træffer foranstaltninger af egen drift, bundet af den retlige kvalifikation af de omhandlede grænseoverskridende tjenesteydelser, som er blevet foretaget af de skatte- og afgiftsmyndigheder, som oprindeligt har behandlet en sag eller truffet foranstaltninger af egen drift, idet denne kvalifikation er blevet endelig, fordi den ikke er blevet anfægtet, og [derfor] ikke længere kan ændres?
- B) Afhængigt af besvarelsen af de foregående spørgsmål, hvilket sted skal i et tilfælde som det foreliggende da anses for at være leveringsstedet for tjenesteydelser i henhold til momsdirektivet og princippet om forbud mod dobbeltbeskatning?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15.3.2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (omarbejdning) (EUT 2011, L 77, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Ploiești (Rumænien) den 10. februar 2023 — straffesag mod C.A.A., C.F.G., C.G.C., C.D.R., G.L.C., G.S., L.C.I., M.G., M.C.G., N.A.S., P.C., U.V., S.O., Ș.V.O., C.V., I.R.P. og B.I.I.

(Sag C-74/23, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — D.N.A. Serviciul Teritorial Brașov)

(2023/C 205/26)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Ploiești

Appellant

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Brașov

Tiltalte

C.A.A., C.F.G., C.G.C., C.D.R., G.L.C., G.S., L.C.I., M.G., M.C.G., N.A.S., P.C., U.V., S.O., Ș.V.O., C.V., I.R.P. og B.I.I.

Civil procesdeltager

Unitatea Administrativ Teritorială Județul Brașov